

สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อวันที่ ๓๐ มี.ค. ๕๖ พิจารณาวาระการประชุมเรื่องรายงานผลโครงการจัดการศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา

2555

แล้วมีความเห็นว่า ต้องกำกับดูแลแบบแยกแยะ ไม่ใช่กำกับดูแลแบบรวมๆ กัน

ทำให้ผมนึกถึงหลัก “ [การกระจายแบบหางหนัก](#) ” และ “ [วิธีรับรู้แบบสุนัข](#) ” ที่บอกเราว่า มนุษย์เรามักหลงคิดแบบ normal distribution หรือแบบเหมารวม ไม่คิดแบบแยกแยะ หาส่วนที่ดีเลิศ

(best practice)

เอามาส่งเสริมและขยาย และหาส่วนที่เลว หรือคุณภาพต่ำ สำหรับยกเลิกหรือหลีกเลี่ยง

ทั้งสองส่วนนั้น มีข้อมูลสำหรับเรียนรู้วยิ่ง คือเรียนจากความสำเร็จ และเรียนจากความผิดพลาด ในการจัดหลักสูตรพิเศษ ในยุคปัจจุบัน และในมหาวิทยาลัยวิจัย

วิจารณ์ พานิช

๓๑ มี.ค. ๕๖

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/537242>